

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 32, No 3 (1981)

Υπεύθυνοι σύμφωνα με το νόμο

ΙΣΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικό Σωματείο άνωγειογραφημένο, άριθ. άποφ. 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου Αθηνών.

Πρόεδρος γιά τό έτος 1981: Κων. Ταρλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: Έκδίδεται υπό αίρετής πενταμελούς συντακτικής επιτροπής (Σ.Ε.) μελών τής Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ό Πρόεδρος τής Σ.Ε. Λουκάς Εύσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι, Τηλ. 6823459

Μέλη Σν/κής Έπ.:
Χ. Παππούς
Α Σέμάνης
Ι. Δημητριάδης
Σ. Κολάγης

Φωτοστοιχειοθεσία - Έκτύπωση:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρδηντου 12-16 Αθήνα
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Αθήνα

Τοχ. Διεύθυνση:
Τοχ. θορίς 407
Κέντρικό Ταχυδρομείο
Αθήνα


Συνδρομές:

Έτησία έσωτερικού	δρχ.	500
Έτησία έξωτερικού	»	1000
Έτησία φοιτητών ήμεδαπής	»	300
Έτησία φοιτητών άλλουδαπής	»	500
Τιμή έκαστου τεύχους	»	200
Ϊδρύματα κ.λπ.	»	1000

Address: P.O.B. 407
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 20 per year.



Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 32
ΤΕΥΧΟΣ 3

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1981

Bulletin
OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 32
No 3

JULY - SEPTEMBER
1981

Έπιταγές και έμβάσματα άποστέλλονται έπ' όνόματι κ. Στ. Μάλαρη κτην. Ίνστ. Ύγιεινής και τεχνολογίας Τροφίμων, Ίερά όδός 75, Τ.Τ. 303 Αθήνα. Μελέτες, έπιστολές κ.λπ. άποστέλλονται στόν κ. Α. Εύσταθίου, Κτηνιατρικό Ίνστιτούτο Φυσιολογίας, Άναπαγωγής και Διατροφής Ζώων, Ναυπόλεως 9.25, Άγία Παρασκευή Άττικής.

Contagiousness of swine vesicular disease to man

I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.21498](https://doi.org/10.12681/jhvms.21498)

Copyright © 2019, I. A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ I. A. (2019). Contagiousness of swine vesicular disease to man. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 32(3), 206–212. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21498>

ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΑΛΙΔΩΔΟΥΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ*

Υπό

I.A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

CONTAGIOUSNESS OF SWINE VESICULAR DISEASE TO MAN

By

I.A. DIMITRIADIS***

SUMMARY

Nine persons dealing with the clinical and laboratory diagnosis of swine vesicular disease were serologically examined. Among them one person working in the laboratory laundry experienced mucosal lesions in his mouth and tongue two weeks after SVD virus isolation and subsequent diagnostic works.

Another person who was accidentally pricked by syringe needle infected with SVD - virus during the reproduction of the disease in pigs didn't show any symptoms.

All sera were negative in double immunodiffusion test. In the neutralization test except one serum which was doubtful (titre 1:24) all other were negative (titre 1:16).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ιός της Φυσαλιδώδους Νόσου τών Χοίρων (Φ. Ν. Χ) μπορεί να προξενήσει στον άνθρωπο κλινικά συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie, πού μπορούν να ποικίλουν σε σοβαρότητα από έλαφρά άδιαθεσία μέχρι άσηπτική μηνιγγίτιδα^(1,2,3,4).

Κατά τούς πρώτους μήνες του 1973 εργαστηριακοί υπάλληλοι του Ίνστιτούτου στο Pirbright τής Άγγλίας, πού εργαζόντουσαν με τόν ιό τής Φ. Ν. Χ., παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια με εκείνα τών ιών Coxsackie. Από τήν εργαστηριακή εξέταση άποδείχτηκε, ότι τά άτομα αυτά είχαν προσβληθεί από τόν ιό τής Φ. Ν. Χ., ενώ πολλοί άλλοι πού και αυτοί είχαν έκτεθει κατά τόν ίδιο τρόπο στον ιό, δέν παρουσίασαν τίποτε⁽¹⁾.

Τό καλοκαίρι του 1979 μάς έστειλαν συνάδελφοι του Άγροτικού Κτηνιατρικού Μάνδρας Άττικής παθολογικό ύλικό από χοιρινά πού παρουσίαζαν χωλότητα με ύποψία Άφθώδους Πυρετού.

* Άνακοινώθηκε στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικών Έρευνών, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου 1981.

** Κτηνιατρικό Ίνστιτούτο Άφθώδους Πυρετού, Άγία Παρασκευή Άττικής.

*** FMD Institute Ag. Paraskevi, Attiki, Greece.

Μετά τόν αποκλεισμό του Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἐρευνήθηκε ἡ περίπτωση Φ. Ν. Χ. Ἀπό τὰ παθολογικά ὕλικά ἀπομονώθηκε ἰός Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾

Δεκαπέντε μέρες μετά τὴν παραλαβὴ τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καὶ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., ἓνα ἄτομο τοῦ πλυντηρίου ὑαλίνων ὑλικῶν τοῦ Ἰδρύματός μας παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος καὶ τῆς γλώσσας. Παρὰ τὴν συμπτωματικὴ θεραπεία τοῦ θεράποντος ἱατροῦ τὰ συμπτώματα παρέμειναν ἐπὶ 15 ἡμέρες.

Κατὰ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου σὲ χοιρινὰ μὲ κυτταρικὸ ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. ἓνα ἄτομο τρυπήθηκε κατὰ λάθος στό δάκτυλο (ἐνδομυϊκῶς) μὲ τὴν βελόνα τῆς σύριγγος ποὺ εἶχε τὸν ἰό.

Μὲ τὴν ἐπεξεργασία τοῦ παθολογικοῦ ὕλικου καὶ τὴν διάγνωση τῆς νόσου ἀσχολήθηκαν σὺν Κτηνιατρικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἐφθώδους Πυρετοῦ ἕξ (6) ἄτομα, ἐνῶ στά πλαίσια τῆς κλινικῆς διαγνώσεως, λήψεως καὶ ἀποστολῆς παθολογικοῦ ὕλικου ἀσχολήθηκαν κυρίως τρεῖς συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἦρθαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ μολυσμένα ζῶα καὶ θὰ μπορούσαν νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ τὸν ἰό.

Ὑστερα ἀπὸ ὄλα αὐτὰ προσπαθήσαμε νὰ μελετήσουμε ὁρολογικῶς ἐὰν κάποιος ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτὰ παρουσίασε εἰδικὰ ἀντισώματα κατὰ τοῦ πρόσφατα ἀπομονωθέντος ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., δηλαδὴ, ἂν κάτω ἀπὸ τὶς συνθηκῆς ἐργασίας μας θὰ μπορούσε νὰ μεταδοθεῖ ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπο.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ὅροι:

Ἐγινε αἰμόληψια ἀπὸ πέντε ἄτομα (ἡλικίας 30-48 ἐτῶν) τοῦ Ἰδρύματός μας ποὺ ἐργάστηκαν μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ. κατὰ τὴν ἐπεξεργασία τῶν παθολογικῶν ὑλικῶν, τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψια αὐτὴ ἐγινε 3 ἐβδομάδες μετά τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. Ἀπὸ τὸ ἄτομο ποὺ τυχαία τρυπήθηκε μὲ βελόνα μολυσμένη ἀπὸ ἰό Φ. Ν. Χ., δὲν ἐλήφθη αἷμα.

Μᾶς ἐστάλησαν ἐπίσης δείγματα ὀρῶν ἀπὸ τρεῖς συναδέλφους τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας ποὺ ἐπανειλημμένα ἐργάστηκαν στὴν περιοχὴ τῆς ἐστίας τῆς νόσου. Ἡ αἰμόληψια αὐτὴ ἐγινε 10 μῆνες μετά τὴν ἐμφάνιση τῆς νόσου*.

Ἐπίσης ἐγινε αἰμόληψια ἀπὸ χοιρινὸ τὸ ὁποῖον μολύνθηκε ὑποδορεῖως στὴν στεφανιαία περιοχὴ τῶν ποδιῶν. Τὸ χοιρινὸ αὐτὸ εἶχε παρουσιάσει χαρακτηριστικὰ κλινικὰ συμπτώματα (εἰκ. 1), καὶ ὁρολογικῶς εἶχε εἰδικὰ ἀντισώματα κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽⁵⁾.

Ἰός:

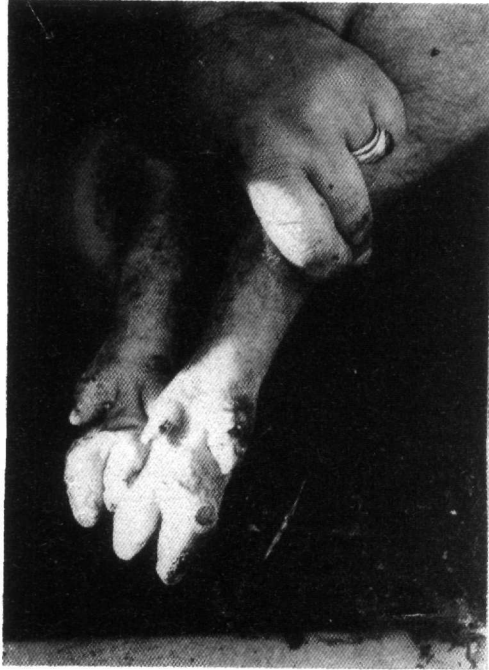
Ὡς ἰός γιὰ τὴν ὀροεξουδετέρωση (καὶ γιὰ τὴν μόλυνση τοῦ χοίρου) χρησιμοποιήθηκε ὁ ἰός τῆς Φ. Ν. Χ. Ἑλλάς 1979 ποὺ εἶχαμε ἀπομονώσει ἀπὸ τὸ παθολογικὸ ὕλικὸ χοίρων⁽⁵⁾.

Γιὰ τὴν ἀνίχνευση εἰδικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. ἐφάρμοσαμε τὴν μέθοδο τῆς ὀροεξουδετερώσεως καὶ τὴν ἀνοσοδιάχυση.

Ὁροεξουδετέρωση⁽⁵⁾:

Ἐποδιπλάσιες ἀραιώσεις ὀρῶν ἀναμίχθηκαν μὲ ἴσο ὄγκο ἀραιώσεως ἰοῦ

1 Τοὺς συναδέλφους κ. κ. Ζαφειρίου, Γεωργακόπουλον καὶ Σταύρου τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας, εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν ἀποστολὴ δειγμάτων ὀρῶν ἀνθρώπου.



Φωτ. 1: Άλλοιώσεις (διαρρηγμένες άφθες) στα άκρα χοίρου μετά από μόλυνση έξ έπαφής με πειραματικώς μολυνθέντα χοίρον.

Φ. Ν. Χ. με 1000 TCID 50 (κυτταροπαθογόνες μονάδες) ιού κατά κ.έκ. και έπώασθηκε 60'/37°C.

Άπό τò μίγμα όρου-ιού ένοφθαλμίστηκαν 0,20 κ. έκ. ανά δοκιμαστικό σωλήνα με πλήρες ταπήτιο μονοκυτταρικής στιβάδας κυττάρων χοιρείου προελεύσεως (IBRS-2). Η τελική ανάγνωση έγινε ύστερα από 5-θήμερη έπώαση στούς 37°C.

Άνοσοδιάχυση⁽⁶⁾

Η άνοσοδιάχυση έγινε σέ άγαρόζη σέ πλαστικά τρυβλία. 15 κ. έκ. άγαρόζης 0, 75% μέσα σέ RBS με προσθήκη συντηρητικού 0,1% Sodium Azide προστέθηκε ανά τρυβλίο. Με ειδικό κυλινδρικό κόπτη διανοίχθηκαν οί αντίστοιχες κοιλότητες στο πήκτωμα. Οί όροι χρησιμοποιήθηκαν άναραιώτοι, ένώ ό ίός συμπυκνώθηκε 200 φορές. Ός όροι άναφοράς χρησιμοποιήθηκαν Άγγλικοί όροι ύπερανοσοποιημένων ίνδοχοίρων με ίό Φ. Ν. Χ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κανένας άπό τούς 8 όρους πού έξετάσαμε δέν έδωσε ειδική γραμμή ίζηματινών έναντι τού ιού τής Φ. Ν. Χ. στήν άνοσοδιάχυση, δηλαδή βρέθηκαν άρνητικοί.

Στήν ὀροεξουδετέρωση, ὅπως φαίνεται καί στὸν πίνακα, ἀπὸ τοὺς 8 ὀροὺς οἱ τρεῖς (δύο κλινικῶν καὶ ἑνὸς ἐργαστηριακοῦ) ἦσαν τελείως ἀρνητικοί. Ὁ ὀρὸς τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων ἐργαστηριακῶν ἔδωσε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3 ἕως 1:4). Ὁ ὀρὸς τοῦ ἀτόμου ποὺ εἶχε παρουσιάσει ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος ἔδωσε ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3).

Ὁ ὀρὸς ἑνὸς κλινικοῦ (κτηνίατρος ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη καὶ ἀποστολὴ παθολογικοῦ ὑλικοῦ κ. λ. π.) ἔδωσε τίτλο 1:24.

Ὁ ὑπάλληλος, ποὺ εἶχε τρυπηθεῖ κατὰ λάθος μὲ βελόνα μολυσμένη μὲ ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ., δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἡ περίπτωση αὐτὴ δὲν μελετήθηκε ὀρολογικῶς γιὰ τεχνικοὺς λόγους.

Οἱ τίτλοι ὀρῶν χοίρων στὴν ὀροεξουδετέρωση μέχρι 1:16 θεωροῦνται ἀρνητικοί, 1:16 ἕως 1:32 ἀμφίβολοι καὶ ἄνω τοῦ 1:32 θεωροῦνται θετικοί^(11,12,13).

Κατὰ τοὺς Burrows καὶ σύν.⁽¹²⁾ οἱ τίτλοι τῶν ἀντισωμάτων στοὺς χοίρους κατὰ τὴν κλινικὴ νόσο εἶναι καὶ παραμένουν ὑψηλοὶ τουλάχιστον 4 μῆνες, ἐνῶ στὴν ὑποκλινικὴ μορφή εἶναι χαμηλότεροι καὶ μᾶλλον ἐξαφανίζονται ταχέως.

Σὲ πειραματικῶς μολυθέντα χοιρινὰ ὁ τίτλος ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων 5 μῆνες μετὰ τὴν μόλυνση εἶναι ἀκόμη πολὺ ὑψηλὸς καὶ εἶναι \geq 1:1024⁽³⁾.

Ὁ Sørensen⁽¹⁴⁾ ποὺ μόλυνε πειραματικῶς χοιρινὰ, διαπίστωσε ὅτι δὲν ὑπάρχει μείωση τοῦ τίτλου τῶν ἀντισωμάτων 6 μῆνες μετὰ τὴν μόλυνση.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ἀποτελέσματα ὀρολογικῶν ἐξετάσεων ὀρῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ

a/a	Εἶδος Ἔργασίας	Τίτλος ὀροῦ
1.	Ἐργαστηριακῶς	1:4
2.	»»	1:3
3.	»»	1:3
4.	»»	0
5.	»»	1:3*
6.	Κλινικός	1:24
7.	»»	0
8.	»»	0

* Ὁ 5 εἶχε παρουσιάσει ἀλλοιώσεις στὴν στοματικὴ κοιλότητα.

Οί Brown και συν.^(1,7) παίρνοντας άφορμή τὸ γεγονός, ὅτι ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματός των πού ἐργαζόντουσαν μετὰ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια μετὰ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Cocksackie, μελέτησαν τὴν περίπτωση ὀρολογικῶς.

Τὰ περισσότερα αὐτὰ ἄτομα εἶχαν ὑψηλὸ τίτλο ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. μερικὲς ἐβδομάδες μετὰ τὴν νόσο. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχει στενὴ ὀρολογικὴ σχέση μετὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. καὶ τῶν ἰῶν Cocksackie B₅^(7,9), μελετήθηκε, ἂν τὰ ἀντισώματα αὐτὰ ὀφείλονταν πράγματι στὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐφαρμόστηκε ἡ δοκιμὴ διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως, ὅπου μετὰ τὴν χρῆση ὁμόλογων ὑπερανόσων ὀρῶν μπορεῖ νὰ διαφοροποιηθεῖ ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. ἀπὸ τοὺς ἰοὺς Cocksackie B₅, καὶ διαπιστώθηκε ὅτι πράγματι τὰ ἄτομα πού εἶχαν ἀρρωστήσει, εἶχαν προσβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.⁽¹⁾

Οἱ Kubin καὶ συν.⁽³⁾ ἐξέτασαν 9 ἐργαστηριακοὺς πού εἶχαν ἔρθει σ' ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἰὸ κατὰ τὴν ἐργασία των.

Ἐκ τῶν 9 αὐτῶν ἄτομα οἱ 5 ἦσαν τελειῶς ἀρνητικοί, οἱ 2 εἶχαν πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:2 καὶ 1:4) καὶ οἱ 2 εἶχαν τίτλο ἄνω τοῦ 1:32 (1:64 καὶ 1:128) ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. Οἱ ἴδιοι ὀροί, πού ἐξετάστηκαν καὶ ὡς πρὸς Cocksackie B₅, βρέθηκαν 7 τελειῶς ἀρνητικοί, ἐνῶ δύο πού ἦσαν θετικοί ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. εἶχαν πολὺ ὑψηλότερο τίτλο ὡς πρὸς τὸν ἰὸ Cocksackie (1:1024), πρᾶγμα πού φανερώνει ὅτι μᾶλλον ἐπρόκειτο γιὰ προηγούμενη μόλυνση ἀπὸ ἰὸ Cocksackie.

Τὸ στέλεχος τοῦ ἰοῦ τῆς ΦΝΧ, πού ἀπομονώσαμε καὶ ἐργαστήκαμε στὴν δικὴ μας περίπτωση, πρόκειται γιὰ ἓνα στέλεχος πολὺ ὁμοῖο (ἠλεκτροφορικῶς) μετὰ τὸ στέλεχος UK 27/72, πού ἀπομονώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία⁽¹⁰⁾ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν προσβληθεῖ οἱ ἐργαστηριακοὶ πού ἀσχολήθηκαν μετὰ τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου.

Οἱ δικές μας ἐξετάσεις, παρὰ τὸ ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τυχαία ἀλλὰ γιὰ πρώτη φορὰ μολύνθηκε σίγουρα ἄνθρωπος μετὰ ἰὸ Φ. Ν. Χ, πού παρόμοιό του στέλεχος εἶχε προξενήσει κλινικὴ νόσο σὲ ἄτομα, πού εἶχαν μολυνθεῖ κατὰ τὴν συνηθισμένη ἐργασία μετὰ τὸν ἰὸ σὲ ἐργαστήριον.

Τὸ ἄτομο τοῦ πλυντηρίου, πού παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος μόλις δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ, ἐπειδὴ εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3), φαίνεται πὼς ὀφείλονταν σὲ κάποια ἄλλη αἰτία.

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων πού ὑπάρχουν στὴν διεθνή βιβλιογραφία σχετικά μετὰ τὴν μεταδοτικότητα τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπο, ἀναφέρονται μόνον σὲ ἄτομα ἐργαστηρίων.

Στὴν περίπτωσή μας, ὁ ὀρὸς πού εἶχε τίτλο κοντὰ στὰ θετικὰ ὄρια, προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρο πού ἐργάστηκε ἔξω στὴν πράξη κατὰ τὴν διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν, αἵματος κλπ. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν πού εἶχαμε, τὸ ἄτομο αὐτὸ δὲν εἶχε παρουσιάσει καμία ἐνόχληση κατὰ τὸ διάστημα μετὰ τὴν ἐμφάνισή της νόσου στὰ χοιρινὰ τῆς πρώτης ἐστίας καὶ τῆς αἰμοληψίας ἀπὸ

τὸ ἴδιο ἄτομο. Ἄν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό, ἡ κατάσταση θὰ πρέπει νὰ παρέμεινε σὲ ὑποκλινικὴ μορφή, ἢ ὁποία κατὰ τοὺς Burrows καὶ συν⁽¹²⁾ δίνει χαμηλὸ τίτλο, ποὺ ἐξαφανίζεται πολὺ γρήγορα.

Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία καὶ τὰ ἀντισώματα ποὺ ἔδωσαν τίτλο στὰ ὄρια τοῦ ἀμφίβολου (1:24) δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε πράγματι κάποια ἐμπειρία μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάσαμε ὄρους 9 ἀνθρώπων, ποὺ ἀπὸ τὴν φύση τῆς ἐργασίας των, θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ., ποὺ ἀπομονώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979 στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως βρέθηκαν ὄλοι οἱ ὄροι ἀρνητικοί.

Στὴν ὁροεξουδετέρωση οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὄρους ποὺ προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρος, ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ αἵματος, ἦταν τελείως ἀρνητικοί, ἐνῶ ὁ τρίτος ὄρος ἔδωσε τίτλο 1:24. Ἐπειδὴ ὁμως ἐγινε μόνον μία αἰμοληψία ἀπὸ τὸ ἄτομο αὐτὸ καὶ τὰ ἀντισώματα δὲν διαφοροποιήθηκαν ἐναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦρθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἰό τῆς Φ. Ν. Χ.

Ἐνας ἐργαστηριακὸς (κτηνίατρος), ποὺ τυχαία μολύνθηκε ἐνδομυϊκῶς μὲ ἰό Φ. Ν. Χ./Ἑλλάς 1979, δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἐνας ἄλλος ἐργαστηριακὸς, ποὺ εἶχε παρουσιάσει παθολογικὲς ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος δύο ἐβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸ Ἴδρυμά μας, εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3) ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ.

Οἱ ὄροι τῶν ἄλλων ἐργαστηριακῶν ἔδωσαν ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων (1:3, 1:4).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Brown, F., Goodridge and Burrows, R. (1976): Infection of man by SVD-Virus. *J. Comp. Path.*, 86, 409[†].
2. Report of the meeting of the executive committee of the European Commission for the control of Foot-and-Mouth Disease: Rome, 2-5 April 1974.
3. Kubin, G., Al-Nuktah, M.: Résultats préliminaires des études serologiques sur porc chez des porcs en Autriche XIVeme confère de la Commis. de la Fièvre Aphteuse de l' O. I. E Paris 1975
4. Donaldson, A.,I., Feris N. P. (1974): Airborne stability of SVD virus. *Vet Rec.*, 95,19.
5. Δημητριάδης, Ι. Α., Παππούς, Χ., καὶ Μπρόβας Δ. (1979): Ἐστία Φυσαλιδώδους Νόσου τῶν Χοίρων στὴν Ἑλλάδα: Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐταιρ. 30,265-276

6. Δημητριάδης, Ι. Α., Παπποῦς, Χ., Ζαφειρίου, Γ. , Χατζής, Θ., Γεωργακόπουλος, Κ (1981): Φυσαλιδώδης Νόσος τῶν χοίρων. Ὀρολογική ἔρευνα μὲ τὴ δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως. 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικῶν Ἐρευνῶν, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου.
7. Brown, F., Tablot, P. Burrows, R. (1973): Antigenic differences between isolates of SVD-Virus and their relationship to Coxsackie B5 virus. *Nature*, 245, 315-316
8. Brown, F, and Wild T. F (1974): Variation in the Coxsackie virus type B5 and its possible role in the etiology of SVD. *Intervirology*, 3, 125-128
9. Graves, J. H. (1973): Serological relationship of SVD-Virus and Coxsackie B5 virus. *Nature*. 243, 314-315
10. Brooksby, B. (1979): Προσωπικὴ ἐπιστολὴ πρὸς Κτην. Ἴνστ. Ἄφθ. Πυρ. 19 Ὀκτωβρίου.
11. Hedger, R.S., Pereira, H. G. (1975): La serologie de la maladie vesiculeuse du porc. XIVeme conf. Commis. Fievre Aphteuse O. I. E. Paris
12. Burrows, R., Greig, D., Goodridge, D. (1973): Swine vesicular disease. *Research in Veterinary Science*, 15, 141-144
13. Mowat, G.N., Prince, M. J., Spier R. E., Staple R. F. (1974): Preliminary studies of the development of a SVD-vaccine. *Arch. Virus Forsch* 44, 350-360
14. Sørensen, K. J (1974): SVDisease. *Vet. Bull.* 44, 4, 1573